

1 Our shiur began with the Gemara referring to the final phrase of the משנה on the previous Daf
– וכל היוצאין להציל חוזרין למקומן

All those who go out of the תחום to rescue people may go back to their place on שבת.

The אמרא at first understood this to mean that the משנה allows them to go all the way home, even if it is more than 2000 אמות from their current location.

וורין למקומן חוזרין למקומן באריין למקומן The גמרא at first understood: He may go home even MORE than 2000

However, the beginning of our משנה and the משנה in ראש השנה only allow them to go 2000 אמות from their new location, and NOT all the way back home?

The גמרא offers two answers: ביהודה אמר רב explains that our משנה also only allows them to go 2000 אמות from their new location, and the חידוש is that they are permitted to carry their weapons back with them.

בר יצחק בר יצחק המאשרs that our משנה actually allows them to come all the way back home, but only in a case where the Jews lost the battle and it may be dangerous to stay within the new 2000 אמות.

The משנה in משנה is talking about a case where the Jews won the war and there is no need to go back beyond the new 2000 אמות.

Parenthetically, the גמרא teaches that if non-Jews attack a city on Shabbos

על עסקי ממון - for money and property,

- אין יוצאין עליהם בכלי זיינן ואין מחללין עליהן את השבת

The Jews may not carry their weapons, or otherwise desecrate the שבת to defend their property.

על עסקי נפשות - If there is a threat to people's lives, יוצאין עליהם בכלי זיינן ומחללין עליהן את השבת -

The Jews may go out with their weapons, and desecrate the שבת to defend themselves.

An attack on a border town is always considered to be life threatening.

If non-Jews attack a city on Shabbos

על עסקי כוכוון על עסקי נפשות

אין יוצאין עליהם

בכלי זיינן

ומחללין עליהן

את השבת

את השבת

אנט the משנה:

- מי שישב בדרך ועמד וראה הרי הוא סמוך לעיר

If a person was travelling and did not realize until שבת started that we was within 2000 אמות of a city,

- הואיל ולא היתה כוונתו לכך הרי זה לא יכנס דברי ר' מאיר

Since he was not aware of it at the onset of שבת, he cannot claim the city as his residence and take on their תחום. Rather, he is limited to 2000 אמות from his current location. ר י יהודה אומר יכנס

He can assume the city to be his שביתה - his residence, and takes on their תחום.

To understand this משנה דף מ"ט ע"ב we must refer to a מחלוקת which teaches that the חכמים allowed a traveler to have in mind to be קונה שביתה - establish his residence at any point within 2000 אמות of his actual location at the onset of שבת.

R' Yehuda holds that regarding a city, we assume that he would have wanted to be קונה שביתה in the city had he been aware of its existence.

R' Meir does not make this assumption.

To support his position ר' יהודה related an incident where רבי was in this situation, and he came into the city and spent the entire שבת darshening in the בית מדרש.

6 ד' מאיר is not convinced by this proof because

- שמא בלבו היתה -1-

It could be that ר' טרפון knew about this city, and intended to make it his שבת residence

before שבת.

-2- או בית המדרש מובלע בתוך התחום היה

Maybe the בית מדרש was within 2000 אמות of his current location.

זאגט the משנה:

- מי שישן בדרך ולא ידע שחשיכה

If a traveler was asleep when שבת started,

- יש לו אלפים אמה לכל רוח דברי ר' יוחנן בן נורי

He was קונה שביתה on that spot, and he has a תחום of 2000 אמות in each direction.

- וחכמים אומרים אין לו אלא ארבע אמות

acquire a תחום of their own.

He only has four אמות from his current location.

The rest of the משנה will be reviewed with the ה"ח גמרא דף מ"ח.

- בעי רבא מאי קסבר רבי יוחנן בן נורי Rava asks whether ר' יוחנן בן נורי holds that the sleeping person is granted אמות because no intention is necessary to acquire a תחום - and therefore, he would also hold חפצי הפקר קונין שביתה - ownerless objects have a תחום of their own, even though there is nobody to have intent for them. According to the חכמים, since a sleeping person is NOT granted a תחום because intent to be קונה שביתה IS necessary, הפצי הפקר אין קונין שביתה - ownerless objects certainly cannot

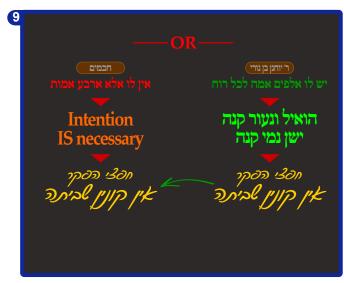

OR - We could explain ר' יוחנן בן נורי's opinion that a sleeping person is granted 2000 אמות because - הואיל ונעור קנה ישן נמי קנה

Since he is capable of intent when awake, he can acquire a מחום even while asleep.

However, ר' יוחנן בן נורי would agree that

הפקר אין קונין שביתה - ownerless objects, do not acquire a חחום of their own, because there is no capability of intent at all.

רב יוסף proves from a רב יוסף that ר' יוחנן בן נורי must hold חפצי mest hold רב יוסף.

The ברייתא says;

- גשמים שירדו מערב יום טוב יש להם אלפים אמה לכל רוח

Rain that falls before יום טוב acquires a תחום of 2000 אמות. The rainwater is חפקר and is קונה שביתה at the point where it was collected.

This obviously cannot be reconciled with the חכמים, and must reflect the opinion of יוחנן בן נורי $^{\prime}$ 1.

אביי points out a contradiction between a משנה and a ברייתא and a ברייתא - בור של יחיד כרגלי יחיד - בור של יחיד -

A privately owned well acquires the תחום of its owner. ושל אותה העיר כרגלי אותה העיר -

A city owned well has the תחום of its owners, the city dwellers.

- ושל עולי בבל כרגלי הממלא

A well which is meant for travelers is הפקר - has no תחום of its own - and will acquire the תחום of each person who will draw water.

The בריתא says; בור של שבטים יש להם אלפים אמה לכל רוח - asys; בריתא אמה לכל רוח - בור של שבטים יש להם אמר אמרים אמרים אמרים אמרים יש אמרים אמרי

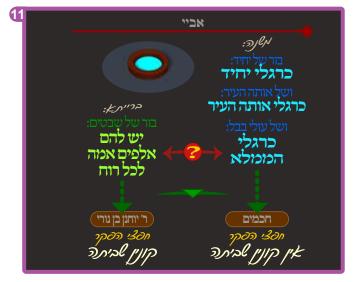
A public well HAS its own תחום.

This can only be resolved by assuming that the משנה follows the opinion of the חכמים that

- חפצי הפקר אין קונין שביתה

While the ברייתא follows the opinion of דונן בן נורי לי that ר' יוחנן בן הפצי הפקר קונין שביתה חבצי הפקר קונין שביתה

אמר מר ביום טוב הרי הן כרגלי כל אדם – אמר מר ביום טוב הרי הן כרגלי כל אדם – The ברייתא says that when it rains on יום טוב, since it was not חחום before יום טוב, the water takes on the whoever takes the water.

The אמות wonders why the water did not already acquire a יום טוב wherever it was when יום טוב started, leaving it outside of its יום טוב after it rains, and therefore limited to four אמות after it rains, and therefore limited to four אמות? Assuming the rainwater to be in the clouds
We cannot say that it's not קונה שביתה because of טפחים above ten אין תחומין למעלה מעשרה - Because, that would be קונה שביתה discussed on אין של ecannot say that it's not קונה שביתה because of של שביתה because of של בליעי - water is absorbed in the clouds as vapor, and is considered to be non-existent - Because, then the rainwater would be מוקצה as a יום טוב - something that comes into existence on ."

14 Instead the גמרא answers

מים בעבים מינד ניידי –

The waters in the clouds are considered existent, but are constantly moving, and therefore cannot be קונה שביתה.

Similarly, if we would assume that the water was in the ocean - the original source of all rainwater - when יום טוב there, because the ocean waters are also constantly in motion.

